

нитъ хора даже и не подозиратъ, седи въ това, че се посъга върху живота на онѣзи млѣкопитающи, каквото сѫ па примѣръ овцитъ, козитъ и други, у които има силно желание за животъ. Съзнанието въ тия животни е будно, тѣ искатъ да живѣятъ, вслѣдствие на което всичката имъ енергия е съсрѣдоточена къмъ центъра на земята. Тѣ мислятъ само за животъ, т. е. само върху това: какъ да се размножаватъ повече и да се нахранятъ, а не мислятъ нищо за рая, нито за спасението на душитѣ си. Всичкиятъ имъ животъ е съсрѣдоточенъ само къмъ мисълта за хранене, и като си доставятъ храната, заспиватъ. За тѣхъ може да се приложи поговорката: „И цѣлиятъ свѣтъ да изгори това не е важно стига чергата имъ да е здрава“. Забѣлѣжете тѣзи животни щомъ се нахранятъ, закриватъ главата си и заспиватъ, като казватъ: понататъкъ каквото Господъ даде. Та казвамъ: понеже въ тѣзи сѫщества се заражда ужасенъ страхъ, ужасна умраза и отврѣщение къмъ всички, които искатъ да имъ отнематъ живота, всичко това се възприема като отрова отъ тия, които ядатъ месото имъ. Тази отрова разклаща, нервите имъ. Това нѣщо ученитѣ хора трѣбва да го знаятъ! Онѣзи учени хора, въ Америка, Англия и Парижъ, за които ви казвамъ, че сѫществуватъ, знаятъ това нѣщо. И онзи ученъ въ България, който има събрана цѣла библиотека отъ данни по този въпросъ сѫщо знае това. Този ученъ е най-благородниятъ човѣкъ. Той представлява типъ, какви трѣбва да бѫдатъ българитѣ. И азъ бихъ желалъ българитѣ да бѫдатъ като него.

Та казвамъ: вие трѣбва да знаете какъ да